

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-122/12-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Borisa Markovića, Lidije Rostaš-Beroš, Ante Galića i Jasminke Jenjić, članovi vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Marije Tomas Mišetić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu Z. R. iz O., kojeg zastupa zajednički odvjetnički ured S. M. i S. M. iz O., odlučujući o prigovoru na sudsku pristojbu, na sjednici dana 28. kolovoza 2015.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovoga Suda, poslovni broj: Usoz-122/12-7 od 28. travnja 2015. podnositelju je određeno plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 500,00 kn. Navedeno rješenje podnositelj je primio dana 18. svibnja 2015. po punomoćniku, te je u zakonskom roku podnio prigovor protiv rješenja za plaćanje sudske pristojbe. Prigovoru podnositelj u bitnome navodi da je Ustavni sud već riješio o njegovom zahtjevu i to rješenjem od 4. listopada 2011. koje je i dostavljeno povodom postavljenog zahtjeva punomoćnici istoga, a koji se u prilogu dostavlja. Ističe da podnositelja zahtjeva niti jedan sud niti Ustavni niti Visoki upravni nisu obavijestili o nekakvom ustupanju predmeta naslovljenom sudu, niti je isti imao saznanja da se predmetni postupak uopće vodi pred naslovljenim sudom. Stoga smatra u potpunosti neosnovano tražiti plaćanje pristojbe za predmet za koji podnositelj zahtjeva nije niti znao da se vodi, niti isto tražio, a s obzirom da je Ustavni sud o istom već donio gore spomenuto rješenje.

Stoga predlaže da se predmetno rješenje ukine, podredno preinači i oslobodi podnositelja sudske pristojbe sve iz navedenih razloga.

Prigovor nije osnovan.

Rješenjem Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-II-4433/2010 od 5. ožujka 2012. Ustavni sud je na rješavanje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske ustupio predmet podnositelja, te je navedeno rješenje prema dostavnoj naredbi na rješenju dostavljeno i podnositelju po punomoćnici odvjetnici S. L. iz O., E. a. 30 te „Narodnim novinama“ radi objave. Navedeno rješenje objavljeno je u Narodnim novinama broj: 41/2012 od 11. travnja 2012.

Stoga prigovor podnositelja zahtjeva da nije znao i nikada nije zaprimio rješenje Ustavnog

suda Republike Hrvatske da je predmet ustupljen Visokom upravnom sudu nije osnovan.

Isto tako neosnovano se u prigovoru navodi da je o zahtjevu tužitelja već Ustavni sud donio odluku. Naime, Ustavni sud je rješenjem koje podnositelj zahtjeva dostavlja po punomoćnici U-I-84/2006 od 6. listopada 2011. odlučio o neprihvatanju prijedloga za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom određenih članaka Zakona o umirovljeničkom fondu („Narodne novine“ 93/05. i 41/07.), ali nije odlučio o dijelu zahtjeva za ocjenu odredbe članka 4. stavka 2. Statuta umirovljeničkog fonda koji zahtjev je ustupljen ovome Sudu na nadležno rješavanje navedenim rješenjem koje je objavljeno u „Narodnim novinama“ i dostavljeno punomoćnici podnositelja zahtjeva.

Na temelju odredbe članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ 74/95., 57/96., 137/02., 26/03. – pročišćeni tekst, 125/11., 112/12. i 157/13.) pristojbe u upravnom sporu plaćaju se samo ako sud odbije ili odbaci tužbu.

Na temelju tarifnog broja 29.a stavak 4. Tarife sudskih pristojbi, koja je sastavni dio naprijed citiranog Zakona, za prijedlog o ocjeni zakonitosti općeg akata plaća se pristojba od 2.000,00 kn, a na temelju tarifnog broja 30. stavka 4. u svezi sa stavkom 2. istog članka Tarife, za prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda ako vrijednost spora nije procjenjiva plaća se pristojba od 500,00 kn.

S obzirom da je ovaj postupak započeo podnošenjem prijedloga Ustavnog suda Republike Hrvatske dana 10. rujna 2010., kada za ocjenu zakonitosti općeg akta nije bio nadležan Visoki upravni sud, Sud nije podnositelju zahtjeva odredio plaćanje pristojbe na podneseni prijedlog.

Međutim, u trenutku donošenja presude, a s obzirom na promjenu nadležnosti za odlučivanje o zakonitosti općih akata, o čemu je podnositelj bio obaviješten naprijed navedenim rješenjem Ustavnog suda, odbijanjem zahtjeva nastala je pristojbena obveza za prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda, kako je to propisano naprijed navedenim odredbama Zakona o sudskim pristojbama i Tarife sudskih pristojbi.

Članak 5. stavak 1. Zakona o sudskim pristojbama sadrži opće pravilo o plaćanju pristojbe u upravnom sporu, a predmet upravnog spora je na temelju članka 3. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima i ocjena zakonitosti općeg akta jedinice lokalne i područne samouprave, pravne osobe koje ima javne ovlast i pravne osobe koja obavlja javnu službu. Slijedom toga ovo se pravilo primjenjuje na plaćanje pristojbi u upravnom sporu o ocjeni zakonitosti općeg akta, a kako je u konkretnom slučaju zahtjev odbijen odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine, broj: 20/10., 143/12. i 152/14.), to je za podnositelja na temelju odredbe članka 5. stavka 1. Zakona nastala pristojbena obveza za presudu kojom se zahtjev odbija.

Slijedom izloženog, Sud je na temelju odredbe članka 39.a stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama riješio kao u izreci.

U Zagrebu 28. kolovoza 2015.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.